

<http://www.luju.ro/ccr-rupe-gura-rezistentilor-anti-siij-decizie-istorica-a-curtii-constitutionale-secti-a-de-investigare-a-infractiunilor-din-justitie-este-infiintata-constitutional-in-raport-de-criticile-formulate-de-hotararea-cjue-solutia-ccr-pune-stop-progresistilor-din>



CCR RUPE GURA #REZISTENTILOR ANTI-SIJ – Exclusiv. Decizie istorica a Curtii Constitutionale: Sectia de investigare a infractiunilor din justitie este infiintata constitutional in raport cu prevederile din Hotararea CJUE. Solutia CCR pune stop progresistilor din instante care au in plan desfiintarea SIJ. Decizia CCR a fost data la sesizarea Curtii de Apel Pitesti, instanta care a decis deja prin judecatorul Stancu ca SIJ sa nu mai existe pe fata pamantului

Scris de Elena DUMITRACHE | Data: 08.06.2021 16:32



Dupa ordinara decizie pronuntata luni, 7 iunie 2021, de judecatorul Costin Andrei Stancu de la Curtea de Apel Pitesti – care a hotarat cu de la sine putere ca SIIJ nu mai exista si ca procurorii acestei structuri nu sunt competenti sa solutioneze cauze privind magistrati – Curtea Constitutionala a Romaniei le ia mau! judecatorilor care se pregateau sa dispuna solutii similare celei de la Pitesti si sa desavarseasca obiectivul principal al magistratilor de tip #rezist: desfiintarea SIIJ!

SIIJ functioneaza constitutional si nu poate fi desfiintata decat de Parlament

CCR a decis marti, 8 iunie 2021, ca Sectia pentru investigarea infractiunilor din justitie functioneaza constitutional in raport cu criticile formulate de contestarii Sectiei si in raport cu decizia Curtii de Justitie a Uniunii Europene [\(click aici pentru a citi\)](#). **Decizia a fost adoptata de CCR cu un vot de 7 la 2. Evident, votul pentru raderea de pe fata pamantului a SIIJ a fost dat de judecatoarele constitutionale Livia Stanciu si Simina Tanasescu, ambele numite in functia de judecator CCR prin pixul lui Klaus Werner Iohannis, la randul lui un contestatar al Sectiei pentru investigarea infractiunilor din justitie.**

Extrem de important este ca decizia CCR a fost pronuntata la sesizarea, sic!, a Curtii de Apel Pitesti. Mai exact, **Curtea de Apel Pitesti a sesizat CCR la cererea Asociatiei Initiativa pentru Justitie – reprezentata de procurorul Bogdan Ciprian Pirlog** – care a sustinut ca dispozitiile din Legea 304/2004 privind organizarea judiciara cuprinse la art. 88 indice 1 - indice 9 unde se reglementeaza organizarea si functionarea Sectiei pentru investigarea infractiunilor din justitie incalca tratatul Uniunii Europene si recomandările MCV, astfel ca se impune desfiintarea SIIJ.

Judecatorii CCR au decis insa contrariul, statuand prin decizia pronuntata marti 8 iunie 2021 ca Sectia pentru investigarea infractiunilor din justitie a fost infiintata si functioneaza constitutional. **Potrivit informatiilor pe care le detinem, discutarea aspectelor retinute in hotararea CJUE in dosarul format ca urmare a sesizarii facute de CA Pitesti – la cererea Asociatiei lui Pirlog – s-a facut dupa ce procurorul general al Romaniei a solicitat sa se tina cont de decizia instantei europene, punand totodata concluzii de admitere a actiunii Asociatiei Initiativa pentru Justitie.**

CCR le taie curentul #rezistentilor care s-au opus functionarii SIIJ

Solutia de marti 8 iunie 2021 a judecatorilor CCR este cu atat mai importanta cu cat vine sa stopeze avantul contestatarilor SIIJ care au priticcit si format, din informatiile noastre, un nucleu pentru desfiintarea Sectiei speciale prin hotarari judecatoresti menite sa constituie in timp practica judiciara. Primul exemplu a fost cel de la Pitesti, instanta care prin decizia judecatorului Stancu a pronuntat prima solutie de desfiintare practic a SIIJ.

Catastrofal insa pentru #rezistenti, decizia Curtii Constitutionale vine la doar o zi de cand judecatorul Costin Andrei Stancu de la Curtea de Apel Pitesti a decis (in dosarul 722/46/2021 ce avea ca obiect "contestatie durata proces", invocand Hotararea CJUE) ca SIIJ nu prezinta garantii ca poate sa isi desfasoare activitatea fara imixtiunea politica si nici ca poate asigura respectarea dreptului la o cale de atac eficienta si la un proces echitabil (art 47 Carta drepturilor fundamentale a UE) si a prezumtiei de nevinovatie si a dreptului la aparare (art 48 Carta drepturilor fundamentale a UE).

Mai mult, prin aceeași hotarare ([click aici pentru a citi](#)), judecatorul Stancu a dispus ca procurorul de caz sa isi decline competenta de solutionare a cauzei, iar la stabilirea competentei sa excluda dispozitiile art. 88 indice 1-indice 9 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciara. Adica sa excluda fix articolul de lege in care se prevede infiintarea si functionarea Sectiei pentru investigarea infractiunilor din justitie si sa trimita dosarul unui alt parchet care are avea competenta sa instrumenteze dosarul.

Iata comunicatul CCR:

"In sedinta din data de 8 iunie 2021, Curtea Constitutionala, in cadrul controlului legilor posterior promulgarii, a pronuntat urmatoarele decizii: (...)

*In legatura cu **solutionarea exceptiei de neconstitutionalitate a dispozitiilor art.88 ind.1 – ind.9 din Legea nr.304/2004 privind organizarea judiciara, precum si a Ordonantei de urgenta a Guvernului nr.90/2018 privind unele masuri pentru operationalizarea Sectiei pentru investigarea infractiunilor din justitie, Curtea precizeaza urmatoarele:***

Avand in vedere ca la termenul de 20 mai 2021, cand a avut loc dezbaterea in sedinta publica din fata Curtii

Constitutionale cu privire la exceptia de neconstitutionalitate invocata, **atat Parchetul de pe langa inalta Curte de Casatie si Justitie – procurorul general al Romaniei, in calitate de parte in dosar, cat si procurorul de sedinta au solicitat ca, in analiza de constitutionalitate pe care o efectueaza, Curtea sa tina seama de Hotararea din 18 mai 2021, pronuntata de Curtea de Justitie a Uniunii Europene in cauza C-355/19, considerata un element ce poate determina un reviriment jurisprudential sub aspectul constatarii incidentei Deciziei 2006/928/CE in controlul de constitutionalitate si, implicit, a incalcarii art.148 din Constitutie, Curtea a analizat cererea astfel formulata si a constatat urmatoarele:**

Din perspectiva controlului de constitutionalitate, **Hotararea C.J.U.E. nu aduce elemente de noutate nici cu privire la efectele juridice pe care le produc Decizia 2006/928 si rapoartele M.C.V. intocmite de Comisie pe baza acesteia, stabilind, asa cum o facuse in prealabil si instanta constitutional romana, caracterul obligatoriu al Deciziei 2006/928 si caracterul de recomandare al rapoartelor M.C.V., si nici cu privire la continutul Deciziei 2006/928, stabilind ca Romania are sarcina de a colabora cu buna-credinta cu Comisia Europeana "pentru a surmonta [...] dificultatile intampinate cu privire la realizarea obiectivelor de referinta mentionate". Prin urmare, Curtea si-a mentinut jurisprudenta anterioara si a constatat ca singurul act care, in virtutea caracterului sau obligatoriu, ar fi putut constitui norma interpusa controlului de constitutionalitate realizat prin raportare la art.148 din Constitutie – Decizia 2006/928 -, prin dispozitiile si obiectivele pe care le impune, nu are relevanta constitutional, intrucat nu complineste o lacuna a Legii fundamentale si nici nu stabileste un standard mai ridicat de protectie decat normele constitutionale in vigoare.**

Cu privire la reglementarile referitoare la infiintarea Sectiei pentru investigarea infractiunilor din justitie, prin Hotararea din 18 mai 2021, C.J.U.E. a stabilit ca, pentru ca acestea sa respecte dreptul Uniunii, trebuie: (i) sa fie justificate de imperative obiective si verificabile legate de buna administrare a justitiei, (ii) sa fie insotita de garantii specifice care sa inlature orice risc care sa aduca atingere independentei judecatorilor si procurorilor si (iii) in cadrul procedurii de investigare, judecatorii si procurorii sa beneficieze de dreptul la o cale de atac eficienta si la un proces echitabil, de prezumtia de nevinovatie si de dreptul la aparare.

Avand in vedere cele trei aspecte asupra carora s-a pronuntat C.J.U.E., care decurg din dreptul Uniunii si in special din valoarea statului de drept prevazuta la articolul 2 TUE, **Curtea Constitutionala a analizat in ce masura principiul statului de drept, care are consacrare expresa in dreptul national, in art.1 alin.(3) din Constitutia Romaniei, este afectat prin reglementarile care guverneaza infiintarea Sectiei pentru investigarea infractiunilor din justitie si a constatat ca acestea reprezinta o optiune a legiuitorului national si indeplinesc garantiile stipulate in Hotararea C.J.U.E., in acord cu prevederile constitutionale cuprinse in art.1 alin.(3) si in art.21 alin.(1) si (3) referitoare la accesul liber la justitie, dreptul la un proces echitabil si solutionarea cauzelor intr-un termen rezonabil si, implicit, in acord cu prevederile art.2 si art.19 alin.(1) TUE.**

Referitor la competenta instantei de judecata cu privire la interpretarea si aplicarea dreptului european, Curtea a retinut, in primul rand, ca o instanta judecatoreasca are competenta sa analizeze conformitatea unei dispozitii din "legile interne" cu dispozitiile de drept european prin prisma art.148 din Constitutie si, in cazul in care constata contrarietatea, are competenta sa aplice cu prioritate dispozitiile de drept al Uniunii in litigiile ce antameaza

drepturile subiective ale cetățenilor. În toate cazurile, prin noțiunea de „legi interne”, Constituția are în vedere exclusiv legislația infraconstituțională. **Legea fundamentală își prezerva poziția ierarhic superioară în virtutea art.11 alin.(3) din Legea fundamentală, art.148 neatribuind dreptului Uniunii prioritate de aplicare față de Constituția României, astfel ca o instanță judecătorească nu are abilitatea de a analiza conformitatea unei dispoziții din „legile interne”, constatate ca fiind constituționale printr-o decizie a Curții Constituționale, cu dispozițiile de drept european prin prisma art.148 din Constituție.**

În al doilea rând, Curtea a constatat că **C.J.U.E., declarând caracterul obligatoriu al Deciziei 2006/928, a limitat efectele acesteia dintr-o dublă perspectivă:** pe de o parte, a stabilit că obligațiile ce rezultă din decizie cad în sarcina autorităților române competente să colaboreze instituțional cu Comisia Europeană (par.177 din hotărâre), deci în sarcina instituțiilor politice, Parlamentul și Guvernul României, și, pe de altă parte, că obligațiile se exercită în temeiul principiului colaborării loiale, prevăzut de art.4 TUE. Din ambele perspective, obligațiile nu pot încumba instanțelor de judecată, organe ale statului care nu sunt abilitate să colaboreze cu o instituție politică a Uniunii Europene.

În al treilea rând, Curtea a constatat că dispozitivul Hotărârii C.J.U.E., potrivit căruia o instanță de judecată „este autorizată să lase neaplicată din oficiu o dispoziție națională care intră în domeniul de aplicare al Deciziei 2006/928 și pe care o consideră, în lumina unei hotărâri a Curții, ca fiind contrară acestei decizii sau articolului 19 alineatul (1) al doilea paragraf TUE” nu are niciun temei în Constituția României, întrucât art.148 din Constituție consacră prioritatea de aplicare a dreptului Uniunii față de dispozițiile contrare din legile interne. Or, **rapoartele M.C.V., întocmite în baza Deciziei 2006/928, prin conținutul și efectele lor, astfel cum acestea au fost stabilite prin Hotărârea C.J.U.E. din 18 mai 2021, nu constituie norme de drept european pe care instanța de judecată să le aplice cu prioritate înlocuind norma națională. Așa fiind, judecătorul național nu poate fi pus în situația de a decide aplicarea prioritara a unor recomandări în detrimentul legislației naționale, declarată conforma Constituției naționale de către Curtea Constituțională, întrucât rapoartele M.C.V. nu normează, deci nu sunt susceptibile de a intra într-un conflict cu legislația internă.**

În concluzie, întrucât Hotărârea din 18 mai 2021, pronunțată de C.J.U.E. în cauza C-355/19, nu poate fi considerată un element ce poate determina un reviriment jurisprudential sub aspectul constatării incidentei Deciziei 2006/928/CE în controlul de constituționalitate și, implicit, a încălcării art.148 din Constituție, Curtea Constituțională a decis:

1. Cu majoritate de voturi, **a respins**, ca neintemeiată, excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art.88 ind.1 alin.(1)-(5), ale art.88 ind.2 – ind.7, ale art.88 ind.8 alin.(1) lit.a)-c) și e) și alin.(2), precum și ale art.88 ind.9 din Legea nr.304/2004 privind organizarea judiciară sunt constituționale în raport cu criticile formulate;

2. Cu unanimitate de voturi, **a respins**, ca devenita inadmisibila, exceptia de neconstitucionalitate a dispozitiilor art.88 ind.1 alin.(6) art.88 ind.8 alin.(1) lit.d) din Legea nr.304/2004 privind organizarea judiciara;

3. Cu unanimitate de voturi, **a respins**, ca inadmisibila, exceptia de neconstitucionalitate a Ordonantei de urgenta a Guvernului nr.90/2018 privind unele masuri pentru operationalizarea Sectiei pentru investigarea infractiunilor din justitie".



ROMÂNIA CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

Palatul Parlamentului

Calea 13 Septembrie nr. 2, Intrarea B1, Sectorul 5, 050725 București 40, România
Telefon: (+40-21) 414-2121 Fax: (+40-21) 315-9164

8 iunie 2021

COMUNICAT DE PRESĂ

În ședința din data de 8 iunie 2021, Curtea Constituțională, în cadrul controlului legilor posterior promulgării, a pronunțat următoarele decizii:

I. Cu majoritate de voturi,

A admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că sunt neconstituționale dispozițiile art.11 alin.(3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.78/2016 pentru organizarea și funcționarea Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative.

Dispozițiile constatate ca fiind neconstituționale au următoarea redactare: „În cazul în care dispune disjungerea în cursul urmăririi penale, procurorul din cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism poate continua efectuarea urmăririi penale și în cauza disjunsă.”

II. Cu unanimitate de voturi,

1. A admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că art.72 alin.(2) din Legea nr.55/2020 privind unele măsuri pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19, cu referire la art.42 alin.(3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.21/2004 privind Sistemul Național de Management al Situațiilor de Urgență, precum și soluția legislativă din art.72 alin.(1) din Legea nr.55/2020,

potrivit căreia dispozițiile acestei legi se completează cu reglementările de drept comun aplicabile în materie în ceea ce privește soluționarea acțiunilor formulate împotriva hotărârilor Guvernului prin care se instituie, se prelungește sau se încetează starea de alertă, precum și a ordinelor și instrucțiunilor prin care se stabilește aplicarea unor măsuri pe durata stării de alertă, sunt neconstituționale.

2. A respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art.3 alin.(2) și art.4 alin.(1) teza a doua din Legea nr.55/2020 privind unele măsuri pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19 sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

3. A respins, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr.192/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 55/2020 privind unele măsuri pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19, precum și pentru modificarea lit.a) a art.7 din Legea nr. 81/2018 privind reglementarea activității de telemuncă.

Dispozițiile art.72 alin.(1) și (2) din Legea nr.55/2020 au următoarea redactare: „(1) *Dispozițiile prezentei legi se completează cu reglementările de drept comun aplicabile în materie, în măsura în care acestea din urmă nu contravin prevederilor prezentei legi.*

(2) Pentru starea de alertă instituită pentru prevenirea și combaterea unei pandemii COVID-19, dispozițiile art. 2 lit. f) și m), art. 4 alin. (1) lit. b), alin. (2), (5) și (6), art. 20 lit. c) și d), art. 21 lit. c), art. 22 lit. c), art. 23 lit. c), art. 24 lit. c) și art. 42 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 21/2004 privind Sistemul Național de Management al Situațiilor de Urgență, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 361 din 26 aprilie 2004, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 15/2005, cu modificările și completările ulterioare, nu sunt aplicabile.”

III. De asemenea, în legătură cu soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art.88 ind.1 - ind.9 din Legea nr.304/2004 privind organizarea

judiciară, precum și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr.90/2018 privind unele măsuri pentru operaționalizarea Secției pentru investigarea infracțiunilor din justiție, Curtea precizează următoarele:

Având în vedere că la termenul de 20 mai 2021, când a avut loc dezbateră în ședința publică din fața Curții Constituționale cu privire la excepția de neconstituționalitate invocată, atât Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – procurorul general al României, în calitate de parte în dosar, cât și procurorul de ședință au solicitat ca, în analiza de constituționalitate pe care o efectuează, Curtea să țină seama de Hotărârea din 18 mai 2021, pronunțată de Curtea de Justiție a Uniunii Europene în cauza C-355/19, considerată un element ce poate determina un reviriment jurisprudențial sub aspectul constatării incidenței Deciziei 2006/928/CE în controlul de constituționalitate și, implicit, a încălcării art.148 din Constituție, Curtea a analizat cererea astfel formulată și a constatat următoarele:

Din perspectiva controlului de constituționalitate, ***Hotărârea C.J.U.E. nu aduce elemente de noutate nici cu privire la efectele juridice pe care le produc Decizia 2006/928 și rapoartele M.C.V. întocmite de Comisie pe baza acesteia, stabilind, așa cum o făcuse în prealabil și instanța constituțională română, caracterul obligatoriu al Deciziei 2006/928 și caracterul de recomandare al rapoartelor M.C.V., și nici cu privire la conținutul Deciziei 2006/928***, stabilind că România are sarcina de a colabora cu bună-credință cu Comisia Europeană "pentru a surmonta [...] dificultățile întâmpinate cu privire la realizarea obiectivelor de referință menționate". Prin urmare, ***Curtea și-a menținut jurisprudența anterioară*** și a constatat că singurul act care, în virtutea caracterului său obligatoriu, ar fi putut constitui normă interpusă controlului de constituționalitate realizat prin raportare la art.148 din Constituție - Decizia 2006/928 -, prin dispozițiile și obiectivele pe care le impune, nu are relevanță constituțională, întrucât nu complinește o lacună a Legii fundamentale și nici nu stabilește un standard mai ridicat de protecție decât normele constituționale în vigoare.

Cu privire la reglementările referitoare la înființarea Secției pentru investigarea infracțiunilor din justiție, prin Hotărârea din 18 mai 2021, C.J.U.E. a

stabilit că, pentru ca acestea să respecte dreptul Uniunii, trebuie: (i) să fie justificate de imperative obiective și verificabile legate de buna administrare a justiției, (ii) să fie însoțită de garanții specifice care să înlăture orice risc care să aducă atingere independenței judecătorilor și procurorilor și (iii) în cadrul procedurii de investigare, judecătoria și procurorii să beneficieze de dreptul la o cale de atac eficientă și la un proces echitabil, de prezumția de nevinovăție și de dreptul la apărare.

Având în vedere cele trei aspecte asupra cărora s-a pronunțat C.J.U.E., care decurg din dreptul Uniunii și în special din valoarea statului de drept prevăzută la articolul 2 TUE, *Curtea Constituțională a analizat în ce măsură principiul statului de drept, care are consacrare expresă în dreptul național, în art.1 alin.(3) din Constituția României, este afectat prin reglementările care guvernează înființarea Secției pentru investigarea infracțiunilor din justiție și a constatat că acestea reprezintă o opțiune a legiuitorului național și îndeplinesc garanțiile stipulate în Hotărârea C.J.U.E., în acord cu prevederile constituționale cuprinse în art.1 alin.(3) și în art.21 alin.(1) și (3) referitoare la accesul liber la justiție, dreptul la un proces echitabil și soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil și, implicit, în acord cu prevederile art.2 și art.19 alin.(1) TUE.*

Referitor la competența instanței de judecată cu privire la interpretarea și aplicarea dreptului european, Curtea a reținut, în primul rând, că o instanță judecătorească are competența să analizeze conformitatea unei dispoziții din "legile interne" cu dispozițiile de drept european prin prisma art.148 din Constituție și, în cazul în care constată contrarietatea, are competența să aplice cu prioritate dispozițiile de drept al Uniunii în litigiile ce antamează drepturile subiective ale cetățenilor. În toate cazurile, prin noțiunea de „legi interne”, Constituția are în vedere exclusiv legislația infraconstituțională. *Legea fundamentală își prezervă poziția ierarhic superioară în virtutea art.11 alin.(3) din Legea fundamentală, art.148 neatribuind dreptului Uniunii prioritate de aplicare față de Constituția României, astfel că o instanță judecătorească nu are abilitatea de a analiza conformitatea unei dispoziții din "legile interne", constatate ca fiind constituțională printr-o*

decizie a Curții Constituționale, cu dispozițiile de drept european prin prisma art.148 din Constituție.

În al doilea rând, Curtea a constatat că *C.J.U.E., declarând caracterul obligatoriu al Deciziei 2006/928, a limitat efectele acesteia dintr-o dublă perspectivă*: pe de o parte, a stabilit că obligațiile ce rezultă din decizie cad în sarcina autorităților române competente să colaboreze instituțional cu Comisia Europeană (par.177 din hotărâre), deci în sarcina instituțiilor politice, Parlamentul și Guvernul României, și, pe de altă parte, că obligațiile se exercită în temeiul principiului colaborării loiale, prevăzut de art.4 TUE. Din ambele perspective, obligațiile nu pot incumba instanțelor de judecată, organe ale statului care nu sunt abilitate să colaboreze cu o instituție politică a Uniunii Europene.

În al treilea rând, Curtea a constatat că dispozitivul Hotărârii C.J.U.E., potrivit căruia o instanță de judecată "este autorizată să lase neaplicată din oficiu o dispoziție națională care intră în domeniul de aplicare al Deciziei 2006/928 și pe care o consideră, în lumina unei hotărâri a Curții, ca fiind contrară acestei decizii sau articolului 19 alineatul (1) al doilea paragraf TUE" nu are niciun temei în Constituția României, întrucât art.148 din Constituție consacră prioritatea de aplicare a dreptului Uniunii față de dispozițiile contrare din legile interne. Or, *rapoartele M.C.V., întocmite în baza Deciziei 2006/928, prin conținutul și efectele lor, astfel cum acestea au fost stabilite prin Hotărârea C.J.U.E. din 18 mai 2021, nu constituie norme de drept european pe care instanța de judecată să le aplice cu prioritate înlăturând norma națională. Așa fiind, judecătorul național nu poate fi pus în situația de a decide aplicarea prioritara a unor recomandări în detrimentul legislației naționale, declarată conformă Constituției naționale de către Curtea Constituțională, întrucât rapoartele M.C.V. nu normează, deci nu sunt susceptibile de a intra într-un conflict cu legislația internă.*

În concluzie, întrucât Hotărârea din 18 mai 2021, pronunțată de C.J.U.E. în cauza C-355/19, nu poate fi considerată un element ce poate determina un revirement jurisprudencial sub aspectul constatării incidenței Deciziei 2006/928/CE în controlul

de constituționalitate și, implicit, a încălcării art.148 din Constituție, Curtea Constituțională a decis:

1. Cu majoritate de voturi, **a respins**, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art.88 ind.1 alin.(1)-(5), ale art.88 ind.2 - ind.7, ale art.88 ind.8 alin.(1) lit.a)-c) și e) și alin.(2), precum și ale art.88 ind.9 din Legea nr.304/2004 privind organizarea judiciară sunt constituționale în raport cu criticile formulate;

2. Cu unanimitate de voturi, **a respins**, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.88 ind.1 alin.(6) art.88 ind.8 alin.(1) lit.d) din Legea nr.304/2004 privind organizarea judiciară;

3. Cu unanimitate de voturi, **a respins**, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr.90/2018 privind unele măsuri pentru operaționalizarea Secției pentru investigarea infracțiunilor din justiție.

•

Deciziile sunt definitive și general obligatorii.

Argumentele reținute în motivarea soluțiilor pronunțate de Curtea Constituțională vor fi prezentate în cuprinsul deciziilor, care se vor publica în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Compartimentul relații externe, relații cu presa și protocol